

1843 - 1970
ՀԻՇ. Տ Ա Ր Ի

ԹԻԻ 4 - 6

Բ Ա Ջ Մ Ա Վ Ե Պ

ՀԱՆՔԻՍԱՐԱՆ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ~ ԳՐԱԿԱՆ ~ ԳԻՏԱԿԱՆ ~ ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

Revue P A Z M A V E B

CXXVIII^e année, 1970, N. 4 - 6

ՈՒՐԱԽ ԼԵՐ, ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑԻ

Ողջոյնի ուղերձ, Միաբանութեան Հնդհ. Ար-
քաւոր Կողմէ, առ Դ.Ս.Օ. Տ.Տ. Վազգէն Ա.
Կաթողիկոս Ամենայն Հայոց (12 Մայիս, 1970):

Ուրախ լեր, սուրբ Եկեղեցի.

Այս է, Վեհափառ Տէր, Մխիթար Արքաւոր որդիներուս արտէն բոլորդ
եռանդուն աղօթքն ու օրհներգը, այս պահուս. աղօթք եւ օրհներգ՝ որոնք
մայիսեան վարդերու մեան կը ծաղկին մեր հոգիներուն մէջ, սուրբ Լուսա-
ւորչի պայծառ հաւատքին շողերով:

Օրերէ ի վեր, ոգեւիկ հետեւեցանք Ձերդ Վեհափառութեան քայլերուն,
Միածնի իջման լոյս խորանէն՝ մինչեւ Պետրոս ու Պօղոս Առաքեալներու վկա-
յական արիւնով մուկրականացած սուրբ Քաղաքը. մեր ջերմ ու խանդավառ
աղօթքները բարձրացուցինք առ Աստուած, եւ հոգեկան անխառն հրմուռն-
ով՝ մասնակից եղանք Ձեր ուրախութեան, Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ ու-
րախութեան, եւ ցնծութեան համայն քրիստոնէութեան:

Ձեր պատմական հանդիպումը՝ Նորին Սրբութիւն Պօղոս Զ. Քահա-
նայապետին հետ, Հռոմի մէջ, մեզ տարաւ վերապրելու սուրբ Լուսաւորչի
եւ ամօր արժանաժառանգ յաջորդներուն լուսաշող օրերը: Եւ ինչ որ կարելի
չէր եղած արժամաւոր կերպով իրագործել՝ հին դարերուն, այլազան պատա-
հարներու բերումով կամ չարաբախտ իրադարձութիւններու հետեւանալով,
ահա՛ մեր օրով իրականացաւ, Ձեր օրով, Վեհափառ Տէր, եւ Ձեր առաքելա-
նուէր ջանքերով:

Ուրախ լեր, սուրբ Եկեղեցի, զոչեցինք սրտագին, այդ օրը. եւ վստահ
ենք քէ նոյնը արձագանգեցին երկինքէն, մեզի հետ, Հայաստանեայց Եկեղեց-
ւոյ սուրբ Հայրապետները բոլոր, որոնք առաջնորդ եղան Ձեր քայլերուն եւ
Ձեր այս աստուածաւանդ ճեռնարկին:

Հայ եկեղեցւոյ սուրբերուն եւ ապրող բոլոր Հայութեան հրմուսմբին կը զուգուի, այս պահուս, Վեհափառ Տէր, Ձեր այս բարեխաւստիկ այցելութեան առիթով, ուրախութիւնն ու հրմուսմբը Միջիբար Աբրահօր որդիներուն, որոնք ահա՝ իրենց Երանաշնորհ Հիմնադրին խնկելի դամբանին շուրջ հաւաքուած, ցնծագին կը գոչեն:

Ուրախ լըր, սուրբ եկեղեցի. ուրախ լըր, Տաւ Միջիբարայ:

Այս նուիրական ժամուն, կը ցնծան, անտարակոյս, մեզի հետ, մեր լուսերբաւ միաբան Հայրերը բոլոր, Աւգերեաններէն մինչեւ Ալիշան: Կը ցնծան, անտարակոյս, Ձեզի հետ, Ձեր լուսերբաւ միաբան Հայրերը բոլոր, Ոսկան Վարդապետներէն մինչեւ Նրիմեան ու Կումիտաւ:

Օրհնեալ է Ձեր գալուստը, Վեհափառ Տէր:

Ձեր երկրորդ գալուստն է ասիկա ի Ս. Ղազար: Բայց այս անգամ կու գայ բազմամեայ ազգանուէր ու եկեղեցաշէն վաստակով մը, որուն ուրախութեամբ հետեւած ենք տարուէ տարի:

Եթէ Ձեր անդրանիկ այցելութեան, շնորհաւորութեան մեր իղձերուն կը խառնէինք ջերմ մաղբանգներ, Ձերդ Վեհափառութեան ազգանուէր ձեռնարկներու յաջողութեան, այսօր կու գանք, ամէնէն առաջ, շնորհաւորելու Ձեր տարիներու աշխատանքին լուսատու հանգրուանը, միասնաբար գոհութիւն ըմժայելով երկնաւոր Հօր, որուն փոքրիկ ու սիրելի հօտն է Հայ եկեղեցին:

Բայց ինչ որ բացառիկօրէն սրտագրաւ է Ս. Ղազարի միաբաններուս համար, եւ վստահ ենք թէ առանձնապէս այն կը խօսի նաեւ Ձեր սրտին, այս տարիներու ընթացքին ստեղծուած եւ անած հոգեկան զօղն է, որ հետզհետէ աւելի սերտ հանգամանք ստացաւ, աղօթքի, ջերմ սիրոյ եւ եղբայրութեան կամար մը ձգելով Ս. Էջմիածնէն մինչեւ հոս, ու փոխադարձաբար. կամար խորհրդական, որուն ակնարկած էք Ձեր առաջին իսկ այցելութեան օրը:

Կամար մը սիրոյ եւ միութեան, որուն հիմերը դրուած են շուրջ երեք դար առաջ, երբ՝ Ձեր երջանկայիշատակ Նախորդներէն Նահապետ Կարողիկոսի գահակալութեան շրջանին, Միջիբար սարկաւազը ասպնջականութիւն գտաւ Ս. Էջմիածնի վանքին մէջ:

Դարերով կանգուն է մնացած այդ կամարը լուսեղէն, որ երփներանգ նաթաւ է հագուած Նրիմեան Հայրիկի եւ Ալիշանի օրերուն: Այդ կամարը՝ նոր կեանք է ստացած եւ դարձած դպար ոստ, Ձեր գահակալութեան:

Ձեր այս գալուստը՝ նոր հանգրուան մը պիտի ըլլայ, անտարակոյս, Ս. Էջմիածնի աստուածապահ Ուխտին եւ Միջիբարեան Միաբանութեան փոխադարձ եղբայրական յարաբերութիւններու ամրապնդումին, յօգուտ մեր սիրելի ժողովուրդին եւ ի փառս Ս. եկեղեցւոյ:

Թող միանայ այս պահուս մեր աղօթքը՝ իջման սուրբ Սեղանէն բարձրացող ազդմաններուն, եւ Արարատի գագաթէն իջնող Նոյ Նահապետի խրեկանուէր պատարագին նման՝ ամպանայ երկինք, պարզելու համար ծիածանը յուսատու, որ ոսկեղէն տառերով պիտի արձանագրէ մեր սիրոյ կամարին վրայ:

«Թագաւոր երկնաւոր, գեկեղեցի քո անշարժ պահեա, եւ գերկրպագուս անուանդ քո պահեա ի խաղաղութեան»:

Եւ բարեխաւստիկ վերջին քո զօրաց, միշտ անշարժ պահեա գկքոս Հայկազնեայց»:

1353-70

Ն.Ս.Օ. Տ.Տ. վազգէն Ա. Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի անդրանիկ խօսքը և օրհնութիւնը
Ս. Ղազարի մայր տաճարէն (12 Մայիս, 1970):